ANUL IV. = No. 7
1 Februarie 1928.

«Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în românul necinstit şi înstrăinat!»

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al «Ligii Apărării Naţionale Creştine»

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Greutăţi şi pierderi.
Jean Labat: Activitatea Lordului Rothermere este rău plasată.
Ion Zelea-Codreanu: Să apărăm biserica lui Isus de silnicia celor fărdelege.
Gh. Sion: Goană după studenţi, dictatură de Jidani.
A. F.: Jidanii din Maramureş în lumina lui E. Egan.
Şt. Peneş: Să înceteze provocările.
Gh. Maier, Gavril Maier şi Octavian Neamţu: Răsplata muncii în zilele de azi.
D. Popescu: In chestiunea studenţească.
Gh. Sion: O întimpinare.
„Infrăţirea Românească": Politică de partid.
Informaţiuni: Interne şi externe.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării	1 an	300 Lei,	6 luni	150 Lei
„ în străinătate . .	1 an	400 „	6 „	200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
:-: CLUJ, STRADA BOB Nr. 7 :-:

IMPRIMERIA FOII „LUMEA ŞI ŢARA"
:-: CLUJ, PIAŢA CUZA VODĂ Nr. 16 :-:

ANUL IV. — Nr. 7

1 Februarie 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organul central al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Rubrica permanentă

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au perdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.
VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

* * *

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?
COSTA FORU, de la „anumita presă“
ŞI
N. GHIULEA, membru în partidul naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Greutăţi şi piedeci*)

Se pune întrebarea: cine ni le aruncă în cale astăzi, când toţi bunii Români se străduesc să ajute la consolidarea statului şi a neamului nostru?

Pentru a răspunde la întrebare, nu este nevoe de o lungă cercetare. Se cere un pic de spirit obiectiv, capabil să extragă din vălmăşeala faptelor anumite observaţii caracteristice.

I. Să aruncăm o privire asupra aplicării reformei agrare. Bine înţeles că această reformă a adus în general pacea socială. Dar, acolo unde a lăsat cuiburi de nemulţumire, unde în loc să aline dureri seculare le-a întețit şi însângerat, acolo în rana deschisă pe trupul ţărănimei noaste, întâlnim pe Jidani, profitând din mizeria poporului nedreptăţit.

In Maramureş ne împiedecăm de Jidanul *Groedel* la composesorate. In ţara Moţilor reforma nu se aplică, pentru că interesele societăţilor forestiere jidoveşti cer şi impun prin corupţie ca legea să se calce, şi legea s'a călcat despoind pe Moţi de beneficiile legii.

II. Să ne îndreptăm atenţia în altă direcţie. Viaţa universitară este tulburată prin grija ce inspiră studenţimei năvala Jidanilor în şcolile noastre. Viitorul culturei naţionale, specific româneşti, fără de care naţia noastră nu poate trăi, este ameninţat prin numărul covârşitor de Jidani în şcoli, cari mâine fiind elementele cele mai pregătite vor exclude, în mod fatal, pe Români de la conducerea ţării lor.

III. Să ne întoarcem ochii către altă problemă. Sănătatea poporului este zilnic şi sistematic dărăpănată prin alcoolismul răspândit şi favorizat de cârciumarii jidani. In Maramureş fiecare casă de Jidan este o cârciumă clandestină.

IV. Cercetaţi cum funcţionează maşina statului. Legile nu se aplică, pentru că aparatul administrativ cu agenţii săi de supraveghere şi execuţie, este stăpânit *prin mituire* de Jidani. Aşa încât cele mai bune hotărâri dela Centru, concretizate în legi de interes general, sunt de la început, paralizate în aplicarea lor prin c o r u p ţ i a jidovească.

Mă opresc la aceste câteva observaţii sumare, luate din diferite domenii ale vieţii noastre. Nimeni nu poate contesta exacitatea lor; dar ori-şi-cine, stăpânit de gând senin şi binevoitor faţă de problema consolidării noastre, va adăugi la numărul de mai sus alte multe constatări, din care rezultă că *în toate străduinţele noastre de împuternicire a neamului şi statului românesc, ne împiedecăm de acţiunea contrară a Jidanilor.*

Aşa fiind — şi nu se poate afirma că este altfel — de ce vă mai întrebaţi, domnilor politiciani: pentruce studenţimea se mişcă? Se mişcă, pentrucă nu sunteţi capabili să înlăturaţi din calea consolidării noastre pierdecile jidoveşti şi deci nu puteţi asigura ţării ziua de mâine, care aparţine în întregime studenţilor de astăzi, nu vouă profitori nărăviţi ai momentului. Studenţimea şi-ar vedea numai de carte şi de nevoile ei profesionale cu o singură condiţie: *să-i luaţi grija deslegării chestiunii jidoveşti.*

Această uşurare sufletească nu i-a adus-o nici un guvern al României-Mari; nici cel puţin semne de îndreptare nu s'au ivit. Din contră, ne cufundăm tot mai adânc în servilism oficial faţă de Jidani; ne ploconim până la pământ faţă de finanţa lor; ne vindem tot mai uşor conştiinţa pentru arginţii lui Iuda. Şi atunci vă mai întrebaţi pentruce studenţimea, purtând grija zilei de mâine, se mişcă nervoasă şi cere strident îndreptare?

I. C. CĂTUNEANU

*) Din *„Generaţia Nouă“* Anul I. No. 5. Organ al Asociaţiei studenţilor localnici de la Universitatea „Ferdinand I.“ din Cluj.

In atenția Maghiarilor de bun simț și de bună credință

Publicăm mai jos în traducere articolul profesorului universitar american dl Jean Labat despre instigațiile războinice ale lordului Rothermere, apărut în Cleveland-Ohio, în acea parte a globului; unde minciuna și calomnia în jurul a tot ce este ramânesc au întunecat judecata cea dreaptă în streinătate. Mulțumim autorului în numele tuturor bunilor Români pentru strălucita obiectivitate cu care restabilește adevărul.

Activitatea Lordului Rothermere este rău plasată

Lordul Rothermere și-a exprimat indignarea pentru faptul că 1,300.000 de unguri sunt în prezent supuși români împotriva voinții lor, în timp ce alți 745.000 sunt supuși cehoslovaci și 472.000 supuși iugoslavi. Probabil faptul că înainte de războiu peste 3,000.000 de Români, 2,000.000 de cehoslovaci și 4,000.000 de iugoslavi erau supuși unguri tot împotriva voinții lor, era un lucru indiferent pentru Domnia-Sa. Din fericire pentru ei această indiferență n'a fost împărtășită în 1919 de factorii politici responsabili în Angia, în Statele Unite, Franța, Italia și Japonia, cari au ascultat expresiunea voinții lor nestrămutate de a fi încorporați cu națiunile surori de dincolo de hotare, cari vărsaseră curente de sânge pentru a-i libera de jugul unguresc.

A încerca acum a aduce o revizuire a tratatului dela Trianon și a reda Ungariei pe acești 10,000.000 de neunguri, cari urăsc pe Unguri și sistemul feudal unguresc — singurul care mai există încă în lume — ar fi tot atât ca și a lucra împotriva idealurilor păcii cari par a anima pe Lordul Rothermere. Căci aceste națiuni, reconstituite prin libera voință a fraților lor de sânge, nu vor consimți niciodată să renunțe la ceeace le-a fost dat și ar preferi să moară până la cel din urmă om decât să vadă din nou pe Unguri pășind pe pământul locuit în majoritate covârșitoare de Români, Cehoslovaci și Iugoslavi.

Sugestia Lordului Rothermere de a da înapoi Ungariei în întregime ori în parte teritoriile, pe cari ea le-a pierdut ca un rezultat al războiului, ar fi cel mai sigur mijloc pentru a provoca un alt războiu și mai teribil, ale cărui consecințe ar duce departe și ar fi pline de rezultate neașteptate. Paralela cu Alsacia și Lorena este cu totul deplasată. Se poate aminti că deputații pe care această provincie i-a trimis an după an în Reichstag-ul german au protestat totdeauna în mod unanim în contra încorporării țării lor la Germania, în timp ce provinciile cari aparțineau mai înainte Ungariei n'au putut să trimeată în cele mai bune împrejurări cel mul 15% deputați, numai cu condiția de a admite ca să formeze cu toții o organizație politică solidă și să consimtă cu toții a subscrie la regimul reacționar unguresc.

Prin agitația pe care el încearcă acum s'o creeze în această chestiune Lordul Rothermere face un rău serviciu cauzei păcii și chiar Ungurilor înșiși. In loc de a fi încurajați să hrănească visuri nerealizabile de revanșă, Ungurii ar fi mai bine sfătuiți să trăiască și să se desvolte înlăuntrul limitelor teritoriale stabilite prin tratatul de pace, unde ei formează o națiune destul de omogenă de 8,000.000 de locuitori, trăind pe pământul cel mai fertil și având beneficiul unui mare râu internațional, înconjurați de națiuni pașnice a căror sinceră dorință este să păstreze prietenie și să desvolte relații economice și culturale cu ei.

Cum ar trata Ungurii cu minoritățile române, cehoslovace și iugoslave, pe care Lordul Rothermere dorește să le vadă din nou sub dominația maghiară, se poate întrezări după tratamentul la care sunt supuși acum germanii și alte minorități. Trăiesc acum în Ungaria cam un milion de Evrei, peste 500.000 de Germani, aproape 100.000 de slovaci, 100.000 de Români și alte naționalități, deși în număr mai mic. Pentru toate aceste popoare nu este nici o singură școală minoritară în Ungaria. Mai mult, dela 1919 încoace a existat o lege stabilind „numerus clausus" pentru Evrei, restrângând intrarea lor în școlile superioare și în universități. Nu se poate imagina cum un astfel de guvernământ poate în mod candid să ceară drepturi pentru minorități în provinciile pierdute, drepturi pe cari el le denegă în mod atât de categoric propriilor săi supuși minoritari.

E de regretat că în statele succesorale nu sunt autohtoni, ci au fost colonizați acolo în timpuri recente de guvernul unguresc, pentru a desnaționaliza populația originală a acestor provincii. Ei formează grupuri izolate înconjurate de mari masse ale populației care formează majoritatea. Singura soluție pentru a satisface aceste grupuri, este de a le acorda libertate politică, economică și culturală. Aceasta a fost făcut în modul cel mai liberal de statele succesorale. Ei se bucură, împreună cu grupul majoritar de o libertate politică completă, un drept care nu este acordat nici acumă masselor maghiare de către guvernul unguresc. Ungaria este singura țară în Europa în care nu este sufragiu universal.

In statele succesorale s'a instituit o mare reformă agrară de care au beneficiat în mod egal toți țăranii, indiferent de rassă ori religie. Țăranul ungur din România, Cehoslovacia ori Iugoslavia este acum stăpânitor de pământ și nu și-ar schimba poziția lui cu aceea a țăranului maghiar din Ungaria, care este încă un proletar rural și muncește pe pământul stăpânilor săi feudali. Astăzi grupurile minoritare din statele succesorale se mândresc că au urmărit politica cea mai liberală față de aceste minorități și cine studiază în mod serios și neinfluențat problemele internaționale va găsi cu greu un astfel de precedent în toată istoria omenirii. Acest lucru este pus la îndoială numai de exponenții și propagandiștii stăpânilor feudali maghiari, cari nu pot să se împace cu pierderea privilegiilor lor. Dacă Lordul Rothermere ar fi studiat complet această chestiune, oricine ar putea fi sigur că nu și-ar fi împrumutat prestigiul său și al ziarelor sale pentru o cauză atât de nevrednică. Chiar dacă nobilul Lord ar voi să susțină rectificarea frontierelor recente, Maghiarii ar privi aceasta numai ca un prim pas spre recucerirea provinciilor pierdute, dupăcum se vede din cuvintele și din presa lor.

Nu, reconstituirea vechei Ungarii feudale nu poate fi scopul unui om de stat liberal sau al unui iubitor de adevărată democrație și pace. Ungaria medievală este un lucru al trecutului, și în memoria neamurilor ce i-au fost mai înainte supuse ea rămâne ca un vis groaznic.

JEAN LABAT
Directorul Seminarului de Limbi moderne al Universității din Georgetown

---

Rugăm pe Dnii colaboratori, cari fac revista noastră tot mai interesantă prin prețioasele lor articole și corespondențe, să ne scuze dacă nu le putem publica imediat ceia ce ne trimit. Singura cauză este lipsa de spațiu. Le va veni rândul în numerele viitoare.

Să apărăm biserica lui Isus de silnicia celor fărdelege

Nici acum n'au amuţit încă văicărelile *făţarnice* în jurul „*gravelor*" tulburări dela Oradea, Cluj, etc... „Tulburări" ale căror „victime" multe, sunt: *geamurile sparte! Făţarnice,* fiindcă jidanii — în urechile cărora răsună şi acuma fraza fioroasă de cumplit autoblestem: „ Sângele Lui să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştri" (Ev. Matei, 27, 25) — ştiu foarte bine ce însemnează în istoria lor cuvântul „tulburări"!... Cea mai mare zarvă o fac însă şabesgoimii şi ceilalţi slujitori mai mari ai jidovimii. Unii făcând din ţânţar armăsar, ca să se arate devotaţi stăpânilor răsplătitori, iar alţii fricoşi — ca orice trădător — s'au speriat în mod serios de pocnetul unui chibrit!...

Dar zarva aceasta de havră acopere unele măsuri grave, extrem de grave, ale cârmuirii.

Nu voi discuta dreptul guvernului de-a păstra ordinea, chiar atunci când crede, că e mai bine să reprime svâcnirile instinctive ale naţiei noastre copleşite de năvala jidovimii distrugătoare, decât să studieze macar chestiunea obţinerii liniştii prin îndreptarea cauzei. Insă dreptul acesta al guvernului — oricare ar fi el — de-a lua măsuri pentru păstrarea ordinei, are o limită extremă, *peste care nu se poate trece*. Această margine, imposibil de discutat de oricine, este: **Libertatea absolută a rugăciunii în biserică, libertatea absolută a cultului public creştin!** Libertatea Bisericii lui Hristos trebuie să fie în afară de orice discuţie în această ţară, chiar când ea a ajuns în mod vremelnic să fie cârmuită de unii atei şi francmasoni potrivnici religiei creştine! Peste această limită nu se poate trece, fără sancţiuni grele aplicate de oameni, de pietre, sau în ultima analiză de D-zeu direct!

La Romani, la Greci şi la toţi păgânii vremilor vechi — cari nu aveau doar decât instinctul Divinităţii în inimile lor — dacă un făcător de rele se refugia în vre-un templu, dealtfel totdeauna deschis, nimeni nu se putea atinge de el acolo. Puterea lumească a guvernului trecător — ca tot ce-i trecător — se opria cu sfială la uşa templului, în care trona maiestatea veşniciei!

La noi? Voi povesti patru exemple, dintre cele multe din ultimii ani:

1. La 1923 se adună la Iaşi vre-o 40 de studenţi fruntaşi, reprezentanţi ai studenţimii româneşti dela toate universităţile din ţară. Se adună spre a se consfătui. Intreb, ce desordine ar fi putut produce patruzeci de tineri într'un oraş mare, cu poliţie, cu administraţie, cu siguranţă, cu procurori şi cu garnizoană puternică? Nici-una cu putinţă! Totuşi guvernul, acelaş guvern liberal — în dispreţul oricărui bun simţ — a ordonat, ca mâna de studenţi să nu se poată aduna pentru consfătuire, nici chiar într'o casă particulară!! Atunci studenţii au hotărît să se furişeze prin pădurile din împrejurimi spre a se consfătui acolo. Iar înainte de sfat, au voit să se ducă — în zi de lucru, deci fără mult public la catedrala mitropolitană spre a face un parastas pentru studenţii morţi pe câmpul de răsboiu, şi spre a îngenunchia la moaştele Sfintei Paraschiva. Totul fusese aranjat. Preoţii aşteptau îmbrăcaţi în odăjdii. Dar când cei câţiva studenţi — era în vacanţă — au ajuns, cu câţiva profesori universitari invitaţi şi cu câteva doamne, la porţile catedralei, au găsit porţile ferecate cu lanţuri şi lacăte grele. Iar înaintea porţii un procuror, în fruntea unui pluton de gardişti, li-a pus în vedere, că din ordinul guvernului, n'au voie să intre în biserică! Intâmplarea a făcut, ca tocmai atunci să treacă pe-acolo un venerabil preot bătrân, trecut de 80 de ani. La rugămintea studenţilor venerabilul Părinte Ştiubeiu li-a oficiat parastasul şi rugăciunea în stradă. Studenţii, şi profesorii, şi doamnele au îngenunchiat în stradă cu faţa spre catedrală. Pe trotuare s'a adunat lume multă, care privea, Jidani şi Români. Jidanii râdeau satisfăcuţi şi batjocuritori, iar Românilor le curgeau lacrimi şiroaie pe obraz. Aasemenea înjosire nu văzuse ţara aceasta nici pe vremea Turcilor...

In asemenea împrejurări, cine s'ar putea oare mira, că tinerii s'au hotărît atunci să puie mâna pe arme?! Sunt împrejurări când nu numai sângele clocotitor al unor tineri, ci chiar sângele domolit de vârstă al unor moşnegi nu poate resista poftei de-a privi cu sete spre panoplia, de cuiele căreia atârnă armele! Savantul Hajdău era moşneag, când a publicat celebra scrisoare în contra unor politiciani, cari se gândeau la dărâmarea aşa numitelor „ziduri chinezeşti". Adică la înlăturarea legilor de protecţiune a naţiei româneşti faţă de pericolul jidovesc. Atunci genialul savant, deşi moşneag liniştit şi senin, nu s'a putut reţinea de-a tipări fraza, că dacă va îndrăsni un ministru să se atingă de acele legi, el va găsi destulă putere în braţul său *„spre a smulge carabina din cui şi a-i sbura creerii, ca unui câne turbat"!* Fraza a produs vâlvă, dar şi-a produs şi efectul. Evident, *atunci!*

2. In urma cunoscutelor lupte studenţeşti, în urma închisorilor dela Văcăreşti, Galata, Focşani, Turnu-Severin, în urma proceselor dela Bucureşti, Iaşi, Focşani, Turnu-Severin, în urma mişcării triumfale a masselor, culminând cu nunta dela Focşani, câteva sute de părinţi din mai multe judeţe au pus copiilor lor născuţi atunci numele „Corneliu" şi „Cornelia". Apoi au cerut tânărului Corneliu Zelea-Codreanu să fie naş acelor copii. Era un elementar drept religios al părinţilor să puie copiilor orice nume voiesc. Şi tot aşa să-şi iee naş pe cine voiesc. Cum nu era posibil ca naşul să meargă în câteva sute de locuri, L. A. N. C. din Focşani aranjase ca toţi copiii aceştia să fie adunaţi la Focşani într'o anumită zi, şi taina botezului să se oficieze pentru toţi într'o biserică. Ei bine, *guvernul, acelaş guvern liberal, a găsit că e în drept să oprească intrarea în biserici!* A anunţat aceasta de mai 'nainte. Iar când L. A. N. C. din Focşani a luat măsura, ca oficierea să se facă pe câmp în afară de oraş — ca să înlăture pretextul eventualelor desordini — atunci guvernul, ca să oprească botezul sutelor de copii, a declarat pur şi simplu starea de asediu în întreg judeţul Putna. Şi a ocupat milităreşte — ca într'un teritoriu inamic oarecare — toate şoselele, drumurile şi satele. Atunci L. A. N. C. a hotărît ca botezul să se oficieze în judeţul Râmnicul-Sărat, la conacul unei moşii a dlui Giorgică Niculescu. Pe o rază de kilometri nu era nicio casă creştinească, necum vre-una jidovească. Deci nici vorbă de desordini. Guvernului însă nu-i era de ordine sau desordine, ci el voia cu orice preţ să oprească oficierea botezului! De-aceia, cu camioane în viteză nebună — caşicum ar fi fost de oprit invazia unei oştiri duşmane — au fost aduse batalioane de jandarmi, cu cari au încercat a bara drumurile şi câmpul din jurul conacului, a opri oamenii, mamele cu copiii în braţe şi preoţii. Zic a încercat căci lumea, în număr mare, s'a îndârjit, a năvălit asupra cordoanelor, le-a frânt şi le-a împrăştiat. Sfânta taină a botezului numai astfel s'a putut săvârşi.

Nu voi uita niciodată scena, când un cuvântător protestând contra acelora, cari au dat ordin să se calce în picioare libertatea legii noastre creştineşti, a pronunţat cuvintele: „până când braţul nostru îi va putea pedepsi,

pedepseşte-i Tu, Doamne"! Peste o mie de oameni au ridicat privirile spre ceriu, şi-au făcut semnul crucii, femeile au îngenunchiat bătând metănii, şi toţi într'un gând au repetat cuvintele: „Pedepseşte-i, Doamne"!

Şi pedeapsa lui Dumnezeu a urmat — în lipsa pedepsei oamenilor — lovind în mod neaşteptat persoanele, cari inspiraseră măsurile nelegiuite şi sacrilege! Da, pentru cine crede, a fost foarte limpede!

3. Trec peste alte opreliști mai mărunte, ca anumite opriri de sfinţiri de steaguri ş. a. la două mai caracteristice şi mai apropiate.

In alegerea parţială din Septemvrie trecut, ţăranul Vasile Cocândă di judeţul Bălţi, un luptător fruntaş al L. A. N. C., moare împuşcat — asasinat de un soldat jidan — în faţa sălii de votare, în care se furau în mod oficial voturile. Lovit în piept de glontele ucigaş, şi-a muşcat sumanul cu dinţii, a murit în picioare, apoi s'a prăbuşit la pământ, ca un stejar lovit de trăsnetul Satanei, nu al lui Dumnezeu! In urmă i-a rămas o casă de copii. Biserica noastră creştină prevede la înmormântare însoţirea până la groapă a mortului de către prieteni şi cunoscuţi, cari se roagă pentru sufletul lui, repetând la fiecare prohodire cuvintele „Dumnezeu să-l ierte". Legea noastră creştinească prevede anumite rugăciuni, anumite prohoduri, mai târziu parastase. Cel mai important la patruzeci de zile. Toate nu se pot interzice nici pentru hoţ, nici pentru criminal, nici chiar pentru trădătorul de ţară!

Ei bine, pentru bietul Vasile Cocândă, ţăranul asasinat de un jidan, *s'a interzis totul!* Din ordinul autorităţilor administrative, sătenii au fost împrăştiaţi de jandarmi şi armată, ca să nu-l petreacă până la groapă pe bietul Vasile! Jandarmii l-au dus până la groapă! Iar mai târziu s'a dat un ordin şi mai extraordinar, şi mai bizar, şi mai cinic, în toate comunele judeţului Bălţi: *In nici o comună din judeţul Bălţi nu sa permis să se facă parastasul la praznice de zile, pentru acest ţăran omorît!...*

Auziţi, fraţi Români? Aţi auzit? Inscrieţi-vă adânc în suflet, ca să nu uitaţi! *Şi să nu uitaţi, că de veţi uita şi Dumnezeu are să vă uite pe voi!*

Şi cam de sus trebuie să fi venit acest ordin, devremece se zice că şi Episcopul din partea locului s'a supus şi s'a asociat ordinului!

(Ehei, Preasfinţite, lumea te ştia altfel odată. N'ai ideie cât de scump vor costa în curând asemenea plecăciuni şi dezertări dela apărarea sfintei libertăţi a legii lui Hristos!)

Este cea mai cinică, cea mai ticăloasă călcare în picioare a libertăţii cultului creştin!

Fiindcă un ţăran român a fost asasinat de un soldat jidan, în timpul când hoţii ticăloşi furau voturile oamenilor, pentru aceasta se opreşte a se face parastas pentru odihna sufletului lui, chiar după patruzeci de zile dela înmormântare!

...Şi mai crede cineva, că trebuie să fii un om *prea* tânăr, ca să-ţi aminteşti cu sete de vorbele mai sus citate ale bătrânului savant Hajdău?!

4. Acum, la 10 Decembrie trecut, ziua de aniversare a începutului luptei naţionale studenţeşti. Studenţii, suflete viteze ca a muschetarilor medievali, se vede că au devenit şi de-un „stupid misticism medieval" — cum ar zice dl Ţieranu dela Timişoara în aplauzele unei înalte autorităţi doctrinare. Misticism, de care adevăraţii luptători nu se ruşinează, ci voiesc să se închine „la icoane" prin biserici şi să se roage lui Dumnezeu şi Sfinţilor Lui. Să se roage: pentru sufletele camarazilor lor morţi în războiu, pentru cei morţi, în urma maltratărilor, în lupta cea sfântă a studenţimii româneşti, care este lupta cea mai sfântă a naţiei româneşti însaşi. In sfârşit să se roage lui Isus, cerşindu-i puteri şi biruinţă în lupta lor contra „puilor de năpârci", contra acelora cari sunt „din tatăl lor Diavolul", contra atâtor „farisei" şi contra atâtor vânzători de tipul Iscarioteanul chiar din mijlocul neamului nostru!

Cine-i poate opri dela rugăciunea în biserică?!

Ei bine, Ministerul de Interne s'a crezut în drept şi de astădată să deie ordine de oprire! Ordine, cari fără sfială au fost date publicităţii prin ziare ca pornind chiar dela Consiliul de Miniştri! Ordine, pe cari la Bucureşti n'au avut îndrăsneala a le executa, dar a căror executare în celelalte centre universitare a dat naştere în mod firesc la conflicte. Multe din aceste conflicte cu urmări: arestări, judecăţi condamnări, etc....

Şi acum, oprindu-ne la aceste puţine exemple — din cele mult pe cari le-am putea arăta — întrebăm:

Cu ce drept Ministerul de Interne, sau Consiliul de Miniştri, îndrăzneşte a se atinge de libertatea Cultului Creştin?

De libertatea Bisercii Creştine?

De libertatea creştinului de-a obţinea rugăciuni din partea preotului în biserică, pentru sine şi pentru alţii — vii sau morţi — şi de-a se închina el însuşi în biserică?!

Cu ce drept se atinge de sfinţenia şi măreţia mistică a clădirilor bisericeşti creştine, cari sunt lăcaşurile lui Dumnezeu?

Se atinge, închizându-le şi ferecându-le porţile, zăvorându-le uşile, barându-li întrările cu cordoane de poliţişti şi jandarmi?

Cu ce drept opreşte botezuri, împrăştie lumea dela îmormântări şi decretează unor parastase pentru sufletele morţilor?

Incă odată: **Cu ce drept?**

Ştiu bine că politicianii jidoviţi şi francmasoni n'au frică de Dumnezeu, îi întreb însă serios: *Nu se tem nici de oameni?!*

Crede oare acest soiu de politicianì jidoviţi, cari mişună prin toate partidele, **că lojile francmasonice,** din cari fac parte, **le pot fi pentru totdeauna o pavază destul de puternică, o chiurasă destul de impenetrabilă, de-şi permit atitudini de păgâni furioşi faţă de biserica lui Hristos?!**

De sigur nu admitem nici o comparaţie, când e vorba de Biserica lui Hristos în genere în această ţară, şi mai ales când e vorba de Bisericile noastre naţionale *dominante*, dar totuşi nu ne putem opri de-a atrage luarea aminte a tuturor Românilor asupra unor comparaţii strigătoare:

a) Toată lumea ştie, că sinagogile nu sunt numai locaşuri de închinare lui Assassael — Sarsailă — fie la ei acolo! — ci sunt case, în cari jidovimea urzeşte tot planul de aservire a popoarelor creştine şi de subminare a statelor creştine. Auzitaţi vre-odată Români, să fi zăvorît guvernul vre-o havră jidovească?

Vrea să zică bisericile se pot fereca, sinagogile nu!

b) Elevul jidan Falk din Cernăuţi l-a umplut de sânge pe un profesor român. Totu, elevul român al profesorului respectiv, vine la Cernăuţi şi cu un foc de revolver îşi răzbună profesorul şi naţia pălmuită. Ei bine, zeci de mii de jidani, îndoliează în mod demonstrativ oraşul României Cernăuţi şi transformă înmormântarea într'o mare demonstraţie contra naţiei româneşti şi contra statului român! *Români, auziţi de vre-o oprire?*

c) Zilele acestea, la Oradea, la Cluj la Bacău şi la Chişinău, sub pretextul îngropării unor hârtii „sfinte" atinse de goi-ni, au demonstrat cu zecile de mii contra naţiei româneşti, contra statului român. La Chişinău au luat parte peste 80.000 (optzeci de mii) de jidani. In contra ordinului expres al administraţiei, absolut toate prăvăliile jidoveşti au fost închise. *Luat-a guvernul vreo măsură oarecare, prin care să le atragă luarea aminte acestor oaspeţi nepoftiţi, că în ţara aceasta totuşi naţia românească e încă stăpână, şi că nu înţelege să îngăduie a fi înfruntată pe propriul ei teritoriu? In casa ei?* Da! Guvernul a luat straşnice măsuri de pază ca nu cumva demon-

strația sfidătoare să fie deranjată de creștinii revoltați!

Și bietul țăran Vasile Cocândă, omorît de un soldat jidan, nu se poate să fie înmormântat de sătenii lui. Copiii lui plâng, jandarmii îl duc la groapă, nici prohoade, nici parastase... nu se poate, politicianii au poruncit așa! S'ar supăra jidanii!

A cui e țara aceasta, Români?

Răspundeți! Răspundeți limpede și tare!!

Că de nu veți răspunde: va veni ziua, când copiii voștri vor plânge pe mormintele voastre pustii, cu lacrimi de sânge o țară, care a fost odată românească și creștină!

Deci încăodată, răspundeți:

A cui e țara aceasta?!

Huși, 5 Ianuarie 1928.

ION ZELEA-CODREANU

Atragem atenția și marelui public și judecătorilor improvizați ai studenților și oamenilor politici, asupra următorului articol, încărcat de bun simț, scris de un bătrân luminat și de inimă din generația care se duce, purtând un nume rămaș nu numai în istoria literaturii de peste Carpați, dar strâns legat și de prosperarea unei instituții de înaltă cultură de dincoace de munți: articolul este scris de generosul donator al bibliotecii Universității noastre din Ardeal, de acela care a fost proclamat cetățean de onoare al Clujului, de dl *Gh. Sion*,

Citiți, domnilor cari în zelul Dvoastră oficial, v'ați grăbit să criticați fără măsură, și deci fără minte, să aruncați în închisoare niște tineri, cari au auzit mai mult decât puteți percepe Dv. glasul neamului împilat, cotropit și terfelit de Jidani.

Goana după studenți, dictată de Jidani

Studenții sunt urmăriți. Studenții sunt svârliți în închisoare. Studenții sunt condamnați.

Dar studenții sunt plămânii prin care națiunea respiră sentimentele ei. Studenții sunt inima și sufletul nostru. Prin studenți nădăjduim împlinirea idealurilor noastre naționale.

Mă întreb, pentru ce i-au vârât la închisoare fără măcar o formă de judecată? Nu au domiciliu cunoscut? Nu sunt în fiecare moment la dispoziția justiției?

Sunt ei veniți din altă țară, precum sunt Jidanii cari au năvălit peste noi, și formează cea mai grozavă năvălire ce a trecut pe capul țărilor Romane? De ce aplică fel de fel de pepepse. arestări, inchisoare, condamnări ordonate, eliminări din Universitate etc.

Jidoviții au pus în serviciul Jidanilor poliție, procurori și toate organele constitutive a țării.

Voiți a le pune pecetia infamiei?

Dar vedeți defaimarea voastră nu-i atinge.

Ei n'au furat, căci a rupe cărțile, a svârli sulurile, a strica geamuri — nu însemnează furt — mai cu seamă ziua la amiază mare în fața armatei și a poliției.

Se poate spune că a fost o puternică și violentă manifestare ca răspuns la neomenioasele provocări jidovești.

Condamnările ordonate nu-i pot atinge moralmente. Sentințele nu-i înjosesc.

Oamenii noștri politici au suferit închisori și condamnări fără a-i atinge întru nimic.

1. I. C. Brătianu a fost închis la Paris cu ocazia svârlirei bombei lui Ovsim împotriva lui Napoleon a III.

2. Marele tribun Fleva a fost închis la Văcărești și primit de Bucureșteni în un entuziasm nemai pomenit.

3. Neculau Filipescu, marele patriot a fost în închisoare și condamnat.

4. Edgar Mavrocordat a fost condamnat pentrucă a pălmuit pe ministrul de justiție Voinov.

5. Beldiman fostul prefect alui Vodă Cuza a fost închis,

6. Gh. Panu condamnat la un an de închisoare și primit de Ieșeni ca un rege.

De aceea studenții vor avea dragostea întregului popor Român.

Dacă 30 deputați au cerut în parlament, în vechiul regat isgonirea Jidanilor din țară în fața Europei întregi; apoi un întreg popor să nu fie în stare se apere și a cere ca năvălitorii selbatici să ne dee pace a trăi fără ei?

Dacă s'ar fi întâmplat se ajungă în poziția noastră de astăzi, o altă țară din apus, s'ar făptui lucruri neînchipuite.

Nu mai zic de progromurile rusești din Chișinău 1907, unde cadavrele jidanilor zăceau ca buștenii pe strade, și spitalele pline de ovreime stâlcită.

Dar chiar în Londra, când Chinezii cuprinsese spălătoriile, Englezii i-au expulzat. A zis cineva ceva?

Să nu uităm că în Franța ereau jurnale care scriau cu litere de o schioapă „*Aux armes, mort aux Juifs*". America cea mai liberală țară oprea intrarea jidanilor sub cuvânt că sunt bolnavi de ochi, le trebuia certificate. America nu primea pe Japonezi la școli. In America se ucideau negrii pe stradă de către cetățeni fără a fi pedepsiți.

La noi nimic din toate acestea. Și totuși ni se aduc fel de fel de calomnii! Pentru mișcări studențești toată Europa jidovită strigă Ghivalt!

In mișcările studențești se aude strigătul întregei națiuni suferinde.

Nu strîngeți supapa, căci explozia generală va urma.

Sfârșesc aceste linii, zicând: Trăiască Studențimea Română.

Târgul-Ocna. GH. SION

Pagini din Maramureș

Jidanii din Maramureș în lumina lui E. Egan

— Un englez trimis să salveze populația din părțile nord-ostice —

I.

Sunt vre-o treizeci de ani, de când guvernanții de atunci ai acestor ținuturi s'au alarmat de vaietele amărâtului popor român și rutean din județele: Maramureș, Bereg și Zemplen. Aceste județe sunt megieșe cu Galiția și Polonia rusească, de unde incurgeau toate liftele jidovești, cu toate otrăvurile și murdăriile lor.

Prima etapă a invadării sunt aceste ținuturi, unde vinarsul de otrăvire este mai mult și mai tare.

Nici lăcustele de pe vremuri n'ar putea produce atâta stricăciune. Aceasta omidă, care a umplut cornii — vorba lui Eminescu — nu numai paște pe bietul țăran român, ci îl săcătuește și-l arde din rădăcină. Județele: Bereg — jumătate — Ung și Zemplen locuite de ruteni și slovaci, cu arondarea de după războiu s'au încorporat la Cehoslovacia. Rutenii, după suferințele zecilor de ani au ajuns la stare mai suportabilă. Spolierea și jaful jidanilor s'au redus în mod simțitor.

Cehii, popor de viață, negustori inteligenți au luat lupta cu jidanii. Cooperative, bănci poporale, mulțime de prăvălii creștinești, prohibirea alcoolului, iată câteva dintre măsurile de apărare ale Cehilor.

Cu atât însă mai rău pentru bietul român. Jidanul parasitar și hrăpăreț trece Tisa și vine în România. Canaanul visurilor sale. Mai întâiu este adăpostit la un alt coreligionar. Peste 3—4 luni „operează" independent. Așa e explicabil că, astăzi din 28 de mii locuitori ai Sighetului-Marmației, 20 de mii sunt jidani. La fel și prin comunele rurale. Satele vechi de pe Valea Izei și de pe Valea Vișeului sunt ticsite de șleahta păgână. Tot așa și pe Mara. Șoseaua și strada principală este numai a lor. De la gări nu mai vezi altceva decât caftanuri și perciuni.

Românul, descendent al vechilor strămoși descălecători și luptători este scos din sat și împins la margine.

— Bade! cum se face că voi sunteți pe de lături și pe coaste, iar aceștia toți sunt pe la mijloc? îl întreb pe un om bătrân din Giulești, ce l'am găsit cu niște capre la capătul satului.

— *Noi am fost în vatra satului*, răspunse fiul Romei cu un suspin îndurerat. Noi am fost, dar ne-au scos jizii (așa-i numesc pe jidani). Le-a ajutat și notarul, și solgăbirăul și varmeghia (domnii dela județ).

Noi mai adăugăm: Pe jidan la mai protegiat Pălinca (zisă aici și horincă) ce s'a revărsat în abundanță din fabricele de spirt ale lui Elefant, Neuman, Steinmetz, Rapaport, Hersch, Kahan, Löw, Szender, Jankel și Gottesman. Românul cu ogradă în „inima" satului dupăce s'a șumenit de otrava crâșmarului pregătită cu piatră vânătă, argint viu (mercuriu) și alte materii distrugătoare, dacă n'avea bani era *„servit"* de stăpân și în „credință" (pe credit). Numele și felul marfei erau trecute într'un buchvar (notă) scris în limba hebraică. Nu 'ncape îndoială că marfa creditată era ridicată la patrat sau și mai mult sporită. Peste un jumătate de an, la ocazia binevenită făcându-l pe român iarăș „amețit" îl lua să-și recunoască socoteala. Era așa întocmit ca să fie prezenți și 2 martori (oameni intreținuți de ovreu). Era indiferent că ce spune românul în „veselie". Nu treceau 3—4 săptămâni și era chemat la judecătorie. Acolo găsea pe ovreu cu buchvarul subsuoară și pe cei doi martori. Și era trist că judecătorul de ocol accepta ca dovezi scrisul hebraic a crâșmarului și declarațiile celor doui martori, cari de comun erau tot aceeași la fiecare om din sat. Dar să vedeți, judecătorul era ungur, iar jidanul un un aprig aderent al „ideii de Stat maghiar". Pe când bietul român, țăran din Maramureș, chiar în situația aceasta penibilă când se vede dospoiat și în chip mișelesc desmoștenit de avutul său, accentuiază că el este urmaș de-a lui Traian. In scurt timp executorul cu toba este în curtea lui. Casa și ograda este cumpărată de crâșmar, căci el nu trebue să dea bani. Se socotește în datorie. Românașul este scos afară cu femeea și pruncii. Pe loc, crâșmarul vinde casa la un alt jidan, (nou venit) care se instalează și grabnic își întinde capetele de hidră spre a suge sângele creștinesc și el.

Românul deposedat, dacă mai are o arșiță de locuț în hotarul satului, își face aci o colibă și de aici umblă la tăiat de lemne în pădurile lui Groedel și a baronului Guttmann.

Cazul nu este singuratic. A fost și în trecut și este și în prezent la ordinea zilei. Nu e greu de înțeles, dar, cum în Maramureș, țăranul român este asvârlit pe la marginea satului și pe izvoarele apelor în sus, iar jidanii s'au așezat pe vatra satului, pe străzile și șoselele principale și pe locurile cele bune.

O acțiune de salvare

Cine a fost Eduard Egan?

Inainte de războiu, guvernul de atunci a simțit necesitatea de a salva populația din județul Maramureș în județele limitrofe. Nu de dragul românilor, cari în toată mișcarea și năpăstuirea deslănțuită se arătau intransigenți față cu tendința de desnaționalizare și țineau la neamul lor ca la un patrimoniu rămas dela maica Roma cea bătrână.

Nu, Ungurii aveau mai mult zor de scăparea rutenilor cari înclinau mult spre maghiarizare, și astfel erau mai simpatici. Acțiunea de salvare însă vrând-nevrând trebuia extinsă și asupra întregului județ Maramureș.

Guvernul a trimis la fața locului în calitate de Comisar cu puteri foarte largi și discreționale pe englezul E. Egan. Cum a găsit acest delegat ravagiile comise de ovrei în sînul populației și cum a apreciat motodele și tâlhăriile jidanilor din Maramureș? Se va vedea în articolii următori.

A. F.

Să înceteze provocările!

De mai bine de un an de zile opinia publică românească este zilnic agitată până la re.oltă, de obrăznicia și perfidia jidovească exprimată prin Jidanul Rothermere — care abuzând de cetățenia engleză — s'a pus în slujba Maghiarilor grandomani și șoviniști făcând atmosferă în occident pentru optanții Unguri și pentru revizuirea tratatului dela Trianon.

Față de aceste provocări necunoscute în istoria omenimei până la ivirea obrăzniciei jidanului Rothermere, și până la publicarea „Protocoalelor Ințelepților Sionului" — România a protestat energic și cu toată demnitatea, prin ministrul său la Londra dl Titulescu. Dar cu toate argumentele nerăsturnabile produse de reprezentantul nostru la Geneva, campania perfidă, intreținută de oculta jidovească — care voește să facă din România o a doua Rusie sovietică — n'a încetat o clipă.

Era deci natural, și logic, ca Studențimea universitară românească — revoltată de atâtea provocări jidovești și maghiare — să-și țină congresul anual în cel mai de vest oraș al țărei — în Oradea, care este în nemijlocita apropiere de hotarele năbădăioșilor vecini maghiari, *pentru ca acolo, să spună sus și tare, dar cu demnitatea și cu energia strămoșilor romani, că viitorii conducători ai destinelor țărei românești, nu vor tolera nici* o *clipă, modificarea actualelor hotare ale României!*

Dar provocările perfide n'au încetat nici la noi acasă. Abia început congresul studențesc, Jidanii și agenții comuniști au început atacurile și insultele faptice.

Opărirea cu apă fiartă a studenților, lovirea lor cu fiare și cu alte obiecte, aruncate din ferestrele caselor, înjunghierea studenților de hotelierul jidan Vaiszlovics și intrarea în plin congres a jidanului Keller — care prin ținuta lui provocatoare a revoltat pe congresiști — toate aceste acte perfide a trebuit să provoace reacțiunea studențimei și punerea la punct a provocatorilor.

Oculta jidovească, care dirigează întreaga campanie — internațională — de bârfire și de discreditare a României, era conștientă atât de reacțiunea studențimei românești — care a fost atacată și insultată în felul arătat — cât și de formula de batjocorire la adresa României, ce urma să răspândească în toată presa jidovească de pe glob.

Iată câteva titluri de cvalificare din presa jidovită internă: „Banditismele dela Oradea"; „Vandalismul studenților la Oradea" și altele la fel. Din presa externă Centrala preseі jidovești din Zürich scrie:

Grave atacuri antijidovești în Ro-

mânia — 3 morți, 120 de răniți, mari pagube de lucruri.

„Ungaria cere o comisie de anchetă asupra atacurilor dela Oradia și Cluj“,

Arestarea martirilor pogromului; Noi fapte rușinoase ale studenților români; „Ministrii români ca protectori ai pogromurilor — și așa mai departe.

Cu alte cuvinte, Jidovimea provoacă, insultă și atacă pe Români, la ei acasă, și tot ea, Jidovimea strigă, cât o ia gura, Ghiwalt!... ne omoară rumunii! — ajutor!

Domnilor Miniștri, Domnilor Deputați și Domnilor Funcționari de tot felul, din România Mare, *fie-vă milă de acest popor ales de Jehova, ca să stăpânească — prin corupție, intrigă, perfidie și prin teroare întreaga lume* — deci și România, — *și le faceți posibil să plece în Palestina în maximum trei luni, de azi, pentruca să nu mai sufere pogromuri și pagube pe urma Românilor!* Iar ca măsură inițială, binevoiți a le detrage imediat, toate brevetele de cârciumi, de prăvălii, de fabrici, de exploatarea de păduri și de meserii pentru ca să-i feriți pe Jidani de a mai veni în contact cu Românii!

Fiind bineștiut că jupânul Weizmann, tot pentru ducerea Jidovimei în Palestina, a fost în vizită pe la noi, săptămânile trecute!

Atâta timp, până ce autoritățile noastre vor binevoi să ne împlinească rugămintea —, noi cei dela „Infrățirea Românească“ ne adresăm tuturor Românilor din România Mare, zicându-le:

Deșteptați-Vă din somnul cel de moarte!

Inregimentați-Vă în rândurile Ligei Apărărei Naționale Creștine, care luptă ca România să fie a Românilor.

Strângeți rândurile, și contribuiți din sărăcia Voastră ca să scăpăm țara de Jidani și Jidoviți — și să facem ca România Mare, să fie și tare și românească pe terenul comercial, industrial și financiar!

Iar voi, neam blestemat al lui Iuda și fii aleși ai lui Iehova, — până în momentul ce veți părăsi România Mare, de care nu vă place, și pe care o calomniați, o bârfiți și o insultați fără încetare:

Incetați cu provocările, atât interne, cât și externe, și Vă faceți fără întârziere bagajele pentru Palestina, cât mai curând cu atât mai bine. *Iar pe noi Românii ne lăsați în grija Mântuitorului nostru Isus Hristos, și a Bisericei noastre creștine.*

Ne-am înțeles?

Șt. PENEȘ

Lupta Românilor pentru dreptate în propria lor țară contra Jidanilor

Reproducem mai jos următoarea expunere, subscrisă de cei trei preoți români din localitate, însoțită de procesul-verbal de ședință al consiliului comunal, înpreună cu o anexă cuprinzând o adresă de mulțumire a S. S. Patriarhului Miron, din care acte rezultă obșteasca recunoaștere a meritelor de bun Român a Dlui Petre Boțianu, atacat cu furie de jidovimea de pe valea superioară a Mureșului și amenințat a fi scos din slujbă, pentru-că susține interesele românești contra ticăloșiei, corupției și hoțiilor jidovești.

Răsplata muncii în zilele de azi

Români de pe Valea Murășului! Unde mergem?

In Iulie 1923 a fost trimis la Toplița dl A. Petre Boțian, carele funcționează și azi în calitate de primnotar al acestui oraș (șeful principal al serviciilor Primăriei și secretarul consiliului).

Acest om și-a îndeplinit misiunea cu atâta cinste, zel, abnegațiune și succes încât a întrecut toate așteptările, iar energia ce a desvoltat a trecut peste închipuirile forțelor unui om. Este tipul funcționarului corect și a românului integral. Din broșura sa „Căutând dreptatea“ puteți cunoaște sufletul acestui om, deși aceasta spune numai o mică parte a programului desvoltat de dânsul.

Chiar pentru aceste virtuți muncește de 5 ani în continua repetare a atacurilor străinilor dușmani și a câtorva interesați.

In timpul din urmă este atacat foarte vehement de vreo **8 jidani** străini pripășiți în acest oraș, cari sunt ajutați de primrabinul lor *Heim Schoor și vestitul Fildermann* din București. Aceștia au intervenit la Ministerul de Interne și se spune că — de dragul lor — „dl A. Petre Boțian trebue jertfit“.

Teribil! Unde am ajuns? Ne întrebăm, pentru ce? și pentru al cui altar? Pe al lui Fildermann și Schoor? Unde este atunci altarul Patriei pe care dl Boțian împreună cu noi l-a servit cu atâta cinste și cu credință.

Streinii lovesc în Boțian intenționând ca să lovească în însăși opera românismului din acest jur, căci Boțian a muncit nu numai pentru Toplița, ci pentru întreagă valea Mureșului.

Streinii au cerut chiar și disolvarea consiliului or. *și se fălesc că au plătit toate autoritățile pentruca să ajunge pe Boțian* și astfel să se facă deplina lor poftă. Vechiul lor sistem, arginții lui Iuda.

Atacurile au ajuns atât de violente, încât numai energii ca ale lui Boțian le poate suporta. Este în luptă însă cinstea tuturor românilor și tăcerea noastră înseamnă lașitatea. Lumea românească nu poate rămânea nemișcată atunci, când presa streinilor (prin Brassói lapok etc.) ajută asaltul dușmanilor contra dlui Boțian și a întregului românism din Toplița îndrăznind a lovi chiar în numele S. Sale Patriarhului.

Interogat de o delegație, dl Boțian a răspuns atât: „Eu am înțeles și m'am trudit ca să muncesc din răsputeri, nu pentru mine, ci pentru toți frații mei români, și mai pe sus de toate pentru prosperarea poporului și pentru desăvârșirea operei naționale. Eu sunt numai un simplu soldat în imenza trupă ce luptă pentru Hristos, Rege și Națiune. Trăesc și muncesc în crezul, că

„Tot una e dac-ai murit
Flăcău ori moș îngârbovit
Dar nu-i tot una leu să mori
*Ori câne 'nlănțuit“.**

Altarul este al tuturora, veniți să-l apărăm. Ori dacă nu vreți și dacă nu v'a fost deajuns robia de 1000 de ani, atunci lăsați din nou (altarul) pradă nemernicilor. Primăvara o anunță stoluri, stoluri de rândunele dar una singură e prea puțin.

Mă doare numai că se sporesc stolurile cucuveicilor și a corbilor croncănitori. Plânge însă nu pot, căci

„Nimic nu-i mai de râs ca plânsul
In ochii unui luptător“.

Acesta i-a fost răspunsul care se pare foarte ușor dar este îngrozitor. Cuprinde o grozavă realitate.

Acest om muncește tăcut în biroul său și păstrându-și numai contactul cu poporul pe care îl iubește atât de mult, iar în timpul liber cercetează toți munții

* Nu vei putea rămânea nemișcat când vei vedea cum iți declamează această poezie Micu, copilul de 7 ani, al dlui Boțian. Și altele mai frumoase. Spune că „tatica m'a învățat“.

Iată cari sunt păcatele dlui Boțian.

jurului pentru câştigarea cărora — pe seama poporului — munceşte şi trăeşte.

Şi dacă el înţelege să muncească şi să tacă, nu putem tăcea noi. Nu putem sta nemişcaţi şi în tăcere atunci când toţi câinii latră, atunci când toţi duşmanii neamului se năpustesc asupra lui.

Principala acuzaţiune adusă de jidani este că Boţian:

1. ar fi pălmuit în Bucureşti pe un jidan care a încercat să-l mituiască şi care dat în judecată a fost chiar pedepsit de Tribunalul din Tg. Mureş. Se înţelege că păcătosul încearcă acum a inventa motive false pentru a se răzbuna asupra lui Boţian,

2. Boţianu ar fi răspuns unei delegaţii evreeşti, că: „nu spurcaţi cu hoitul vostru pământul sfânt al României", Ei au fost cerut loc în cimitirul creştin. Si şi aceasta este invenţiune. Dar dacă chiar ar fi dat Boţian acest răspuns, sigur nu a săvârşit nici-o crimă.

Celelalte acuzaţiuni sunt absolut minciuni inventate şi tendenţioase.

Adevăratul motiv al acestor porniri răutăcioase este faptul că *Boţianu înfruntă cu atâta energie atacurile îndreptate de străini contra Rumânismului şi a dreptăţii.* Adevăratul motiv al zbierătului duşmanilor noştri este chiar faptul că Boţianu a fost zidul de care s'au sfărmat toate atacurile duşmanilor îndreptate contra românismului şi a poporului din Topliţa şi jur. Boţian a veghiat totdeauna treaz şi a apărat în modul cel mai vrednic interesele românismului din această regiune iar în cauzele de reformă agrară a fost adevăratul strejer al intereselor poporului necăjit, pe care îl iubeşte şi serveşte la nemărginire.

Iată că în urma cererii evreilor Boţian în acest an nu a mai fost numit nici în comisia de impuneri *rămânând ca impunerea celor 18 comune româneşti să o facă streinii.* Iată cât de uşor poate fi satisfăcută cererea veneticilor rămânând chiar stăpâni peste soarta românilor. Şi pentru ce? Pentrucă este român şi este prea drept. Dar unde suntem?

Trebue să ştie însă atât cei de sus cât şi întreagă lumea că românii de pe valea Mureşului îşi vor şti împlini datorinţa. Boţian şi cei ca el sunt ai noştri ai tuturor. Aceasta să o ia aminte atât streinii răuvoitori evrei etc. cât şi rătăcitele coade de topor. *Ei nu vor putea sugruma dreptatea, deci nici pe Boţian.*

Dacă faţa lui Boţian va fi lovită de duşmani, vom săruta-o noi şi-l vom îmbrăţoşa cu atât mai mult cu cât va fi mai alungat, şi vom ruga pe Dzeu ca să dea ţării româneşti mulţi oameni ca Boţian.

Acest adevărat frate al tuturor românilor cinstiţi nu va fi lăsat pradă duşmanilor. Toţi cei cari slujim şi vrem să slujim cu credinţă Patria, veniţi să-l întovărăşim şi apărăm. Il cunoaşteţi toţi românii cinstiţi de pe valea Mureşului, veniţi să strângem rândurile. Lumea cinstită trebue să dovedească că dreptatea nu poate fi strivită nici prin minciuni, nici prin mituiri, nici prin politicianism farizeesc înfrăţit cu streinii şi nici prin obrăznicii. Dreptatea pururea învinge.

Anexăm o copie după declaraţia şi cererea românilor intelectuali din Topliţa. Mai anexăm şi o copie după adresa No. 339 din 22 Februarie 1926 a Societăţii „Mormintele Eroilor" şi a S. Sale şi altă copie după hotărârea consiliului orăşenesc. Aceste acte precizează adevărul.

Câţi misei se lăfăesc în „slujbe grase" iar acest om, tip al muncii cinstite este ameninţat şi persecutat chiar fiindcă este harnic, cinstit şi îşi iubeşte prea mult Neamul şi Patria. Mai interesant este însă faptul, că aceste cercetări au fost făcute şi sub guvernările trecute de toţi prefecţii judeţului Mureş încheindu-se toate spre lauda dlui Boţian (şi a celor cari le-au făcut!) dar acum se pare că în judeţul Mureş se întâmplă totul conform voinţei senatorului Bürger. Şi scurta vor trage-o... „cei cari l-au ales", înşişi cetăţenii.

Noi dăm numai alarma şi apelăm la sprijinul frăţesc al tuturor advăraţilor români. Dreptatea trebue precizată, este clară.

Românii de pe valea Mureşului în deosebi se ia aminte. Atari cazuri demostrează programul general, iar noi trebue să înţelegem a sluji altarul Patriei cu dreptatea, cu care slujim altarul Dumnezeesc.

Topliţa, la 12 Ianuarie 1928.

GHEOGHE MAIER
paroh şi protopop on.
GAVRIL MAIER
paroh
OCTAVIAN NEAMŢU
paroh

*

Copie.

Declaraţiune

prin care subsemnaţii — în numele românismului şi a tuturor oamenilor cinstiţi şi buni patrioţi din Topliţa — declarăm că dl A. Petru Boţian primnotarul oraşului nostru, dela sosirea sa în acest oraş (1923) şi până azi a muncit cu deosebită cinste, zel, pricepere şi patriotism desvoltând o adevărată operă de prosperare a comunei noastre şi primind în repetate rânduri lauda consiliului or.

Declarăm, că orice pornire îndreptată contra dlui Boţian poate fi numai opera streinilor răuvoitori şi a nesocotiţilor ori a duşmanilor Neamului şi Patriei. Protestăm contra acestor răutăcioase porniri şi rugăm ca forurile în drept se precizeze adevărul pedepsind pe toţi duşmanii operei naţionale, căci duşmanii dlui Boţian pot fi numai duşmanii Neamului nostru.

Topliţa-Română, la 21 Dec. 1927.

Gheorghe Maier m. p. preot şi protopop on., Ştefan Navrea m. p. director de bancă, D. Dinu m. p. şeful gărei CFR., A. D. Gheorghiu m. p. Dir. Şc. Inf. Meserie, Indescifrabil Profesor Arte şi Meserii, Gavril Maier m. p. paroh ort. rom., Maria Topârcean m. p. înv., D. G. Prepeliţă m. p. învăţător, Sbârcea Irimie m. p.. Dr. Aurel Sbârcea m. p. prof., Florian Nistor m. p. înv. dir., Gheorghiu m. p. şeful P. T. T., Sabin Popescu m. p. primar, Dr. Nicolae Vasu m. p. medic, Vasile Horga m. p. advocat, Vasile Micu m. p. farmacist, Ioan Tolan m. p. dir. de bancă, A. Bucerzan m. p. directorul şcoalei com., Octavian Neamţiu m. p. preot. Dr. Moldovan Victor m. p. advoçat, Cecilia Zara m. p. învăţătoare, Teodor Sigartău m. p. dir. şcoalei prim.

Pentru conformitate cu originalul.

Primarul oraşului:

(L. S.) *S. Popescu* m. p.

*

Societatea Mormintele Eroilor căzuţi în războiu
Comitetul Central.

No. 339 — 22 Febr. 1926.

Domnul Prinotar BOŢIAN

Comuna *Topliţa-Română*
Jud. Murăş

Avem onoare a Vă aduce călduroasele mulţumiri pentru sprijinul Dv. preţios, dat delegatului nostru cu prilejul centralizării mormintelor de eroi în cimitirul de onoare dela Topliţa şi pentru grija pioasă ce purtaţi cimitirului de eroi dela Gura Secului.

Numai mulţumită oamenilor de inimă ca Dv. se poate desăvârşi sfânta operă naţională a centralizării mormintelor de eroi în cimitire de onoare.

Dv. pe lângă împlinirea acestei sfinte datorii către vitejii cari şi-au jertfit viaţa pentru întregirea Neamului daţi şi o pildă înălţătoare atât supravieţuitorilor războiului, cât şi generaţiilor viitoare.

Dar fapta Dv. pioasă revarsă şi o caldă mângăere în sufletele orfanilor, văduvelor şi părinţilor celor căzuţi în războiu.

Fie ca din pildele date de Dv. să răsară alte asemenea fapte frumoase, pentru binele şi propăşirea Neamului.

Cu arhierească binecuvântare,

Preşedintele Societăţii Mormintele Eroilor
Patriarhul României
s. s. *Miron.*

Pentru conformitate cu originalul.
Toplița, la 12 Ianuarie 1928.

(L. S.) *S. Popescu,* primar

*

Extras-Copie.

Proces-Verbal No. 7—1927

dresat în ședința consiliului orașului Toplița azi la 4 Noemvrie 1927, fiind prezenți:

Sabin Popescu primar,
A. Petru Boțian secr. șeful serv. administrativ.
Alexandru Pop, șefcontabil,
Francisc Molnar arhitectul or. și membrii: Coman Florea, Ioan Vodă I. Nechită, Ioan Marcu, Gh. Maier, Dr. Nicolae Vasu, Marcu Schauer, Bueur Filimon, Truța Grigore, Csaszar Ștefan, Teslovean Dumitru, Teslovean Vasile, Vodă Ioan I. Toader. în scopul desbaterei următoarelor

O b i e c t e:

1. Consfătuire asupra cauzelor de Reformă Agrară privitor la exproprierea pășunilor și pădurilor com.

1. Consiliul în unanimitate constată și declară, că:

Primnotarul A. Petru Boțian și-a îndeplinit funcțiunea în general cu o deplină și desebită cinste și pricepere iar în cauzele de reformă agrară a desvoltat o activitate foarte rodnică și utilă comunei noastre, apărând drepturile poporului cu o deplină abnegațiune, cinste și pricepere.

Consiliul este convins de cinstea și abnegațiunea primnotarului A. Petru Boțian în care are toată încrederea.

Consiliul precizează, că: *Toate zvonurile îndreptate contra primnotarului Boțian nu corespund adevărului și au putut fi inventate numai de streinii răuvoitori și dușmanii Neamului.*

D. c. m. s.

Pentru conformitate cu originalul.
Toplița, la 12 Ianuarie 1928.

(L. S.) *S. Popescu,* primar

Din Bârlad

Doamne! Nu-i mai răbda!

In semn de protestare contra condamnărei studenților învinuiți de desordinele întâmplate la Oradea Mare în luna Decemvrie 1927, Uniunea Generală a Studenților Creștini, declarăm doliu pe timp de 20 de zile cu începere dela 25 Decemvrie 1927. Sfintele sărbători ale Nașterei Domnului, au fost lipsite de obișnuitele baluri și festivități studențești.

Totuși consecvenți tradiției și vechiului renume al Bârladului — ca centru de cultură în Moldova. — Asociația Studenților Creștin Tutoveni «Alex. Vlăhuță» prin inimosul ei președinte, *Dl Andrei C. Ionescu,* în înțelegere cu P. C. Preot Ștefănescu — un adevărat slujitor al altarului — au aranjat o șezătoare cu caracter religios în biserica Sft. Spiridon — ca cea mai îngrijită din Bârlad — pentru ziua de 6 Ianuarie 1928 — Botezul Domnului — ora 5 p. m.

La apelul Studențimei a răspuns un foarte numeros public, încât, sft. biserică a fost neîncăpătoare.

Programul a constat din: cântări religioase excelent executate de corul bisericei sub conducerea *dlui profesor Balmuș;* ilustrul bârlădean *dl G. Tutoveanu,* — invitat de studenți — a ținut o prea frumoasă și documentată conferință despre: Credința reazăm al vieței. *Dșoara Maria Alexe,* studentă a citit „Noaptea sfântă", iar Dl *student Damaschin* „Isus".

La ora $6^1/_2$ p. m. șezătoarea a luat sfârșit, asistența rămânând pe deplin mulțumită că inițiatorii le-au dat pjilejul să aibă câteva momente de reculegere sufletească.

Dar... Amărăciune! La eșirea din sfta. biserică, vedem staționând în curte un pluton de sergenți de oraș, în așteptarea ordinelor superiorilor; acest spectacol ne-a întristat sufletele.

Am căutat să aflu despre misiunea ce aveau acești sergenți pe lângă zidurile bisericei; iată Dlor cititori rostul lor!

Au fost trimiși la biserică de atotputernicii zilei, din ordinul dlui N. Simionescu vice președinte al Camerei deputaților — român neaoș — cu însărcinarea de a căuta să zădărnicească ținerea acestei șezători creștinești și a întimida publicul de a participa.

Trist și dureros spectacol! Cu atât mai trist, cu cât vedem că duhul cel rău al Satanei și-a făcut un așa lăcaș în sufletele conducătorilor de azi, în cât caută, prin orice mijloace, să ne depărteze și de Cel ce avem mai scump, de Mântuitorul nostru Dumnezeu; să ne împiedece de a mai întra în lăcașul Impăratului tuturor Impăraților, pentru ca astfel să împlinească vorba dușmanilor milenari ai creștinismului. Nu i-ar mai răbda Domnul!

Dupăce îndepărtează pe preoții și învățătorii slabi de îngeri, dela adevărata lor meserie și-i îmbracă în haina murdară a politicianismului de căpătuială; dupăce-i transformă în agenți electorali spre a-și satisface mârșavele lor interese de partid, uzează și de forța publică spre a îndepărta credincioșii de altar.

Pun în legătură acest fapt cu învățămintele rabinilor, ce voi cita mai jos, publicate în foaia ilustrată „Wiener-Volks-Zeitung" No. 10 din 1912 și de unde se poate constata că puterea guvernanților noștri de azi, a celor de eri și a celor ce vor veni, stă în mâna fiilor lui Ehova, în mâna jidovilor.

Iată ce zice rabinul *Șebet Naftuli din Praga:*

„Toate oficiile statului trebue să ne fie deschise! Reușind principiiul acesta, viclenia și tenacitatea înăscută poporului nostru, va creia solicitatorului jidovesc, curând acele porturi, care în realitate sunt de o importanță; se înțelege că e vorba numai de atari slujbe cari aduc în public onoare, putere și foloase, pe când celelalte cari pretind muncă și știință să și-le rețină creștinii. De aceia refuză izraelitul funcțiile subalterne. Justiția este pentru noi de o însemnătate serioasă iar advocatura un însemnat pas înainte. Aceasta se potrivește cu spiritul viclean și tenace al poporului nostru și ne permite o ochire și putere asupra afacerilor adversarilor noștri.

„De ce să nu ajungă și un jidov a fi ministru de culte, după ce jidovii au și fost miniștrii de finanțe in mai multe state?

„Oamenii noștri trebue să pătrundă printre făuritorii legilor de stat; legile excepționale ale goimilor create pentru fiii lui Israel, trebuiesc desfințate pretutindeni, pe când noi considerăm legile fundamentale ale părinților noștri. Nu mai avem trebuință de legi pentru apărarea noastră, ci să ne îngrijim de legi cari să ne ofere foloase. O lege blândă cu privire la bancrută, ce trebuie să existe în folosul umanităței, echivalează în mâna noastră cu o mină de aur. Trebue ca înainte de toate să ne îngrijim ca legile contra cametei să se desfiinteze, strigând că prin aceasta se vor eftini banii. Banul este o marfă ca ori și care și legea însăși trebue să ne dea dreptul să-i ridicăm valoarea, după cum o cer afacerile noastre.

Iată dlor cititori adevărul care nu poate fi înlăturat.

Și dacă stăpânitorii zilei de azi — e vorba de cei dela Bârlad — nu i-a văzut nimeni, nici odată — nici chiar la tedeumuri oficiale — în lăcașul Mântuitorului, în schimb, în ziua de 9 Oct. 1927 d. d. *N. Simionescu; Prefect Buzescu; Primar Guriță; Lalu, etc.* în ținute majestoase, au asistat în sinagoga jidovească, la sfin-

ţirea steagului unei societăţi jidoveşti, de unde, sugestionaţi de duhul lui Ehova, sfidând neamul căruia aparţin, au străbătut străzile oraşului în fruntea cortegiului de perciubaţi, pe când, pentru sfinţirea steagurilor L. A. N. C., cari luptă pentru păstrarea integrală a credinţei noastre strămoşeşti; pentru Rege şi Naţiune, a ordonat preoţilor să nu oficieze sfinţirea acestor steaguri.

Şi acum, dle cititor, când politicianii noştri, uitând trecutul istoric al neamului; uitând de Altarul Domnului, pe cari Marele Voevod Ştefan le ridica după fiecare bătălie în semn de dragoste şi mulţumire lui Dumnezeu, au intrat în solda jidovilor pentru a-şi satisface poftele lor lacomi de arginţi.

Nu ne rămâne decât să zicem:

Doamne! Doamne! Nu mai răbda aceste cucuvele cari cobesc distrugerea naţiei din cari au răsărit.

Bârlad, 14 Ianuarie 1928.

D. POPESCU
Preşed. L. A. N. C. Tutova

In chestiunea studenţească

Publicăm mai jos următorul document al justiţiei militare, pentru ca publicul să afle ce sentimente nutreşte faţă de instituţiile statului român, acela din a cărui atitudine provocatoare au isbucnit tulburările la Oradea: el se numeşte: Jidanul *Weisslovici.*

Ordonanţă definitivă Nr, 62.

Noi Scorţeanu Constantin, St. de Comisar Regal Raportor a Curţi Marţiale a Diviziei II Vânători, văzând ordinul de urmărire Nr. 11560 al Domnului Comandant al Diviziei II Vânători, prin care deschide acţiune publică contra lui Weislovici Emil, proprietarul Hotelului Park din Oradea Mare, pentru faptele prevăzute de art. 192 al. 1 şi 2 C. P. C. comb. cu art. 51 Titlul II Adiţional C. J. M. comb. cu art. 299 C. P. al. 2 art. II Adiţional C. J. M. şi art. 40 C. P., aflat liber la domiciliul său.

Văzând că instrucţiunea afacerei este terminată,

Expunem următoarele:

In ziua de 15 Februarie a. c. *dl Substitut de Comisar Regal Sublt. Ghiţeanu,* transportându-se la Hotelul Park, proprietatea acuzatului, spre a-i pune acestuia în vedere, în calitatea de mai sus, că acuzatul Golfred Henrich, internat în acel hotel de către aceasta curte pus sub supravegherea Comandantului Div. II Vânători, numitul Veislovici a ultragiat pe dl Sub. Ghiţeanu care îi pune în vedere că numitul Gotfrend trebue să rămână în hotel până la ziua judecăţii, adăugând că Gotfrend stătea pe spesele sale în hotel plătind zilnic câte 70 Koroane, acesta (Weislovici) a atins onoarea domnului Sublt. spunând: *că nu vreau să ştie de aceasta, îl vor da afară, n'am timp să vă ascult că ni se răceşte mâncarea,* adăugând la aceasta şi gesturi din mână şi pe când vorbeau a întors spatele în mod ostentativ. Deasemeni în aceiaşi zi pe când i se lua interogatoriu de către Pretorul Div. II. Vân. Munte Mihaescu şi în asistenţa Substitutului Sublt. Ghiţeanu şi a Subl. Jujău Victor interpret al Pretoratului, numitul Weislovici invitat să subscrie cele declarate, *refuză zicând că nu are încredere în Justiţia Română, adăugând prin aceasta* o *gravă ofensă la adresa Justiţiei.*

Văzând că astfel se stabileşte în fapt, că acuzatul Weislovici Emil se face culpabil de faptele de ultragiu la adresa unui funcţionar Judecătoresc în exerciţiul funcţiunei sale în fapt de ofensă la adresa Justiţiei Română.

Considerând că acest fapt întruneşte elementele delictului prevăzut şi penat de art. 182 al. 1 şi 2 C. P. art 51 Titlul II Ad. C. J. M. art. 299 C. P. al. 2 şi art. 5 Titlul II Ad. C. J. M. şi art. 40 C. P.

Pentru aceste motive

Declarăm:

Că este caz a fi trimis în judecată acestei Curţi Marţiale pe numitul Weislovici Emil, proprietarul Hotelui Park Oradea Mare, pentru faptele *de ultragiu la adresa unui funcţionar judecătoresc şi ofensa la adresa justiţiei Română,* fapt prev. şi penat de art. 182 C. P. al. 1 şi 2 art. 51 Titlul II Ad. art. 299 C. P. al. 2 comb. cu art. 51 Titl. II Ad. C. J. M.

şi Dispunem:

Inaintarea Dosarului dl Comand. al Div. II V. Munte, pentru ca în conformitate cu art. 102 să se pronunţe asupra dărei în judecată.

Data la Cab. de Instrucţie.

Astăzi la 21 Februarie 1920.*

Substitut de Comisar Regal,
Raportor,

Locot. Scorţeanu Constantin

Prin Sentinţa Nr. 207 din 1 Martie 1920 al Div. II V. M. Curtea Marţială Declară pe Weislovici Emil Proprietarul Hotelului Park din Oradea Mare, culpabil de faptul de ultragiu şi de înjurii referitoare la adresa Justiţici Română fapt ce i se impută.

In baza art. 182 al. 1 şi 2 C. P. C. şi art. 299 al 2 C. P. şi art. 40 C. *f. Curtea Marţială a Condamnat pe Weislovici Emil din Oradea Mare la 3 (trei) luni închisoare corecţională şi 3000 (trei mii) lei amendă.*

Dos. Nr. 1018/920 C. R. C. VI. A. Archivă.

Amnestiat conf. I. D. 1547/1920.

* **Nota Redacţiei.** Atragem atenţia că delictul mai sus calificat s'a săvârşit într'un timp şi pe un teritoriu, când domnea stare de răsboiu. Această stare de războiu a durat până la 1 Aprilie 1927.

O întimpinare

Răspuns dlui Profesor Bogdan-Duică.

Vă rog a comunica prin ziar (revistă) părerea dlui profesor Bogdan-Duică, care este absolut şi părerea mea şi a oricărui om drept că: „Dacă nu cunoaştem ce au fost oamenii nu trebue să vorbim de ei.

Să ne deprindem toţi a cerceta întâiu şi apoi a vorbi*.

Foarte bine, foarte frumos. Dl Bogdan-Duică care e un mare cercetător, şi cel mai scrupulos critic din ţară nu putea să dea o mai nemerită şi frumoasă lecţie studenţilor şi tuturora celor ce-l cetesc.

— Dar că dl Gyalui Farkas e un specialist în chestiuni de Bibliotecariat e o afirmaţiune fără dovadă.

— Că e un distins literat nu o ştim; poate a scris ceva literatură în ovreeşte sau ungureşte la jurnalele care ne'njură pe noi. Ceea ce cunoaştem însă e proza dsale din Keleti Ujság care ne ironisează.

— Că dacă avem astăzi biblioteca universitară ce o avem este meritul dsale, afirmaţie iarăşi fără dovadă.

„Senatul universitar i-a exprimat toate mulţumirile ce le merită pentru acest merit".

Am tot respectul pentru Areopagul Universitar, dar prin toate mulţumirile ce-i aduce pentru meritul bibliotecei fără a-i enumera meritele positive sau negative, fără a-i arăta ce fel de merit. Ni-se pare iarăşi afirmare fără dovezi.

La toate aceste afirmaţiuni numai enumrate şi nedovedite afirm şi eu zicând că sunt greşeli regretabile.

* Vezi ziarul „Naţiunea" No, 8 din Ianuarie 1928.

Afirm: că Farcaş nu are nici un merit la existenţa sau edificarea bibliotecei universităţii.

Afirm că pentru noi Românii e un obscur personaj bibliotecar.

Afirm că toată distinsa sa literatură ce ne interesează, e batjocura din Keleti Ujság.

Ca să nu lungim vorba pentru acest trist personaj, cine voeşte le vom putea arăta dovezi ce nu se pot înlătura.

Gh. Sion

INFORMAŢIUNI

Ştiri bune din America. In numărul nostru din 15 Nov. 1927, anunţam onor noştri cititori, că fraţii din America la iniţiativa bravului Român dl Teodor Andrica, au iniţiat *„Asociaţiunea Românilor din America pentru apărarea cauzelor Româneşti“*.

Astăzi abia după două luni dela acea publicare suntem în plăcuta situaţie a complecta cele de mai sus cu următoarele informaţiuni primite dela dl Andrica:

„Asociaţiunea s'a format. Şi-a început activitatea şi cu încetul sperăm să putem aduce foloase reale ţărei noastre de origine. Am intrat în legătură cu mai mulţi Senatori din parlamentul American. Am creat legături cu mai multe ziare din anumite oraşe ale ţărei. Am tipărit până acuma două pamflete (N. R. broşuri). *Unul arătând scopul organizaţiunei; iar celălalt arătând, că activitatea Lordului Rothermere este pe cale de a da faliment. In această ultimă publicaţie arătăm, de ce ar fi o nenorocire pentru Europa, dacă s'ar revizui tratatul dela Trianon etc.“*

Salutăm cu bucurie activitatea rodnică a fraţilor dela „Asociaţiunea Românilor din America“ şi vestim cu plăcere onor. cetitori, că fraţii noştri din Lumea Nouă, în iubirea lor de Patrie şi de Neam, au început alăturea de noi, cei de acasă, lupta hotărâtă şi demnă, încontra dujmanilor Românilor, fie aceştia interni sau externi!

Dorim iubiţilor noştri fraţi de peste Ocean, curaj şi resistenţă, în lupta începută! Dreptatea este pe partea noastră, şi dacă luptăm, uniţi şi desinteresaţi, isbânda va fi a noastră, căci şi Dumnezeu e cu noi!

*

Fratele Gheorghe Gruits din Klekk, Iugoslavia aflând că la Revista noastră se găsesc de vânzare broşurele:

„Scrisoarea lui H. St. Chamberlain asupra chestiunei jidoveşti în România“ şi „Vasile Alexandri, în luptă cu Jidanii“, s'a grăbit să le comande, trimiţându-ne 20 Dinari.

Românii se deşteaptă!...

*

In chestiunea falimentului firmei *Băncile Unite Economică şi Hipotecară S. A. Cluj.*

Toată lumea din Cluj ştie, că în acest faliment, deponenţii români înşelaţi în buna lor credinţă de directorul general jidanul *Blatt,* au perdut zecimi de milioane. Dar nu ştie publicul clujan, cine dintre Români erau amestecaţi în consiliul de administraţie cu Jidanii şi alţi minoritari dela conducerea băncii. Le comunicăm numele marelui public, după darea de seamă către adunarea generală a acţionarilor ţinută la 14 Martie 1927. Ei se numesc: *Dr. Elie Dăianu,* Preşedinte al Consiliului de Administraţie; *Christache Simionescu,* secretar general la Ministerul de finanţe; *Dr. Mihail Şerban,* Profesor la Academia de Agricultură din Cluj; *I. F. Negruţiu,* Preşedinte al Camerei de Comerţ şi Industrie; *Nicolae Teohari,* Director la Banca Românească, Cluj.

Iată, susnumiţilor Domni, de bună credinţă, cum s'au servit Jidanii de numele Dvoastră, spre a da un lustru românesc combinaţiei lor financiare, spre a atrage capitalurile Dv. şi ale altor Români de bună credinţă, pentru ca la momentul oportun să vă târască în dezastrul falimentului premeditat, din care Jidanii totdeauna ies cu folos.

*

Aducem la cunoştinţă că, *Consumul funcţionarilor publici* din strada Matia No. 1 Cluj acordă cumpărătorilor o bonificaţie de 5% în mărfuri din trei în trei luni, din suma cumpărăturilor făcute, însemnate la fiecare plată într'un carnet pe care îl prezintă cumpărătorul la cassă.

*

Am primit dela preşedintele Uniunii şi a Centrului Bucureşti următoarele informaţiuni:

Consiliul Profesoral din Bucureşti a eliminat din Universitate pentru un singur an **380** studenţi. Facultatea de medicină, drept şi academia comercială au dat cel mai mare procent. Tot acest consiliu a eliminat din cantinele universitare alţi **360** studenţi. Sancţiunile sunt bazate pe raportul primit dela Ministerul instrucţiunii şi Consiliul de războiu. In afară de studenţii amintiţi şi pe cari îi consideră vinovaţi de recentele mişcări Cons. a mai eliminat pe cei **4** studenţi cari în anul trecut au reprezentat Uniunea la Congresul stud. internaţional din Roma. Studenţii români aprobă eliminarea lui Constantinescu, împotriva căruia au cerut chiar ei sancţiuni, protestează însă împotriva măsurii arbitrare care a lovit pe studenţii Georgescu şi Cureleanu.

Accentuăm că din partea Cons. profesoral nu s'a făcut nici o anchetă.

*

Pentru dl Ministru Lepădatu. Ii atragem atenţia dsale, care inaugurând punerea pietrii fundamentale a Căminului de ucenici din Cluj, Calea Moţilor, a salutat în cuvinte entuziaste începutul operii de românizare a oraşelor noastre prin ucenicii români — viitori meseriaşi şi negustori, — că de doi ani clădirea căminului stă tot în cărămidă înconjurată de schele, ca un semn al neputinţei noastre bugetare. Dle Ministru, care ţi-ai luat asupră-ţi grija de nevoile locale, te întreb: când în averea statului se pot face prădăciuni de zecimi de milioane, când pentru diferiţi Fălcoieni se găsesc bani de furat, Dta nu poţi obţine dela centru câteva milioane pentru desăvârşirea unei lucrări de interes naţional? Ori ţii negreşit să râdă minoritarii de noi?

*

Mulţumim ziarului „Curentul“, care, prin pana dlui Corvin, ţine la suprafaţa atenţiei publice procesul Maramureşenilor contra **Jidanului Groedel.** Este singurul mijloc de a forma un puternic impuls general, pentru revizuirea procesului, la baza căruia stă frauda Jidanului, prin *faptul* că a dobândit dela ţărani părţi din composesorat, înşelându-i în conivenţă cu funcţionarii jidani dela cărţile funduare; prin *faptul* că a înşelat justiţia românească, după cum a demonstrat dl Corvin; *prin faptul* că la ultima desbatere dela Secţia II. a Curţii de Casaţie a lipsit din dosar cererea de recurs a Ministerului de Agricultură, cu alte cuvinte a fost furată, aşa în cât ministerul deşi interesat cu o porţiune de circa 1500 iugăre în composesorat nu şi-a putut susţine interesul de a opri segregarea, ieşirea din indiviziune, aşa cum pretinde Jidanul Groedel, susţinut de vânduţii pe arginţii lui Iuda: *Emil Haţieganu, Mircea Djuvara* şi *Valeriu Roman.* Iată neruşinaţii, cari mai aşteaptă onoruri în viaţa publică a României întregite!

Credem că dl Corvin ar sprijini puternic cauza Maramureşenilor, ducând-o la isbândă în ultimul moment, dacă şi-ar *publica în broşură* articolele apărute până acum şi cele viitoare în aceiaşi chestiune, săvârşind în acelaşi timp şi un act de purificare a atmosferii politice, otrăvită de slugile Jidanilor mai sus amintite, lângă cari trebue adăugit şi protopopul Stefiu,

care a uitat interesele obşteşti reprezentate de această faţă bisericească în composesorat, numai şi numai pentru ca interesele lui Groedel şi a câtorva vânduţi lui Iuda să triumfe.

„Infrăţirea Românească“

*

Pentru ca să fim în nota adevărului. Dl Dr. Titus Malai, privitor la rectificarea dată de noi în nrul 6 din 15 Ian. c, al revistei, ne răspunde: „Nu este cazul să fi fost rău informat. Da, unii studenţi au petrecut noaptea, la Oradea, păstrând bine înţeles marginele demnităţii. Dacă unele personagii simandicoase aparţinătoare partidelor politice, au ţinut să se apropie de ei, pentru a gusta câteva clipe din fericirea expansivă a inimilor tinereşti, eu în acest lucru nu văd nimic reprobabil. Dar la şedinţa festivă de deschiderea congresului, nu au asistat, ba chiar au luat cuvântul o serie de „oameni aparţinând partidelor politice?“... Ceiace ne revoltă nu este nici aceasta — cât mă priveşte, nu doresc să aparţin taberei habotnicilor, — ci scena abominabil dezolantă, că unii dintre aceşti „toleraţi“ musafiri congresuali, azi îşi spală mâinile ca Ponţiu Pilat şi cu pumnii încleştaţi urlă: „Răstigniţi studenţimea!“

*

O punere la punct. In articolul „Esenţa problemei jidoveşti“, semnat de dl C. Jiga (Infr. Rom. Nr. 5 din 1 Ian. c.) s'a strecurat, fără să observăm, o afirmaţie ca aceasta: „Noi stăm în afară de cercul strâmt al unui sistem bisericesc şi suntem adepţi ferventi ai unei concepţii ideale de viaţă, care nu poate întra în cadrul dogmelor şi normelor de credinţă“. Reprobăm această afirmaţie, fiind contradictorie programului LANC., care respectă tezaurul dogmatic al celor două biserici naţionale şi e de convingerea, că: „Statul numai sprijinit pe ideea creştină şi mână în mână cu bisericele naţionale poate soluţiona importanta problemă a formării caracterului cetăţenesc“.

*

Fapte ruşinoase. Există în Bucureşti pe Calea Moşilor, Externatul de fete „Şc. Ortodoxă“. Elevele din iniţiativa drei Directoare Cercky, poartă, drept complectare a uniformei o cruce vizibilă atârnată la piept cu o panglică tricoloră.

Şcoală ortodoxă..., cruce... panglică tricoloră, toate ne-ar face să credem că e o şcoală confesională românească.

Nu!... Este un externat de fete, ca multe altele din Capitală şi din ţară, cu singura deosebire că are numărul cel mai mare de jidance, faţă de „Centrala“ sau „Regina Maria“, a căror uniformă nu este evidenţiată cu cruce şi panglică tricoloră.

De ce oare această uniformă?!

Las să vorbească faptele.

Printre elevele de rit mozaic, este şi fica jidanului din B-dul Pache No. 26*, care la întoarcerea dela Şcoală, lasă crucea agăţată cu panglica tricoloră undeva, considerând o profanare să între cu ea în casa părintească.

Autorităţile şcolare superioare şi Dra Directoară Cercky, are cuvântul.

Opinia publică creştină, este rugată să cugete asupra faptelor de mai sus!

G. Făcăoaru

Bucureşti, Str. Cantacuzino 21.

*

Politică de partid. *Pentru-că,* în procesul Jidanului Groedel cu Maramureşenii figurează ca avocaţi doi membri ai partidului liberal: *Mircea Djuvara* şi *Valeriu Roman;*

pentru-că, în acelaşi proces au lucrat în profitul Jidanului Groedel prefectul liberal *Mihaly* şi deputatul liberal *Condruş;*

pentru-că, în acelaşi proces a comis o neghiobie (nu zicem act interesat) ministrul de justiţie *Stelian Popescu* în profitul Jidanului Groedel;

şi pentru-că, la baza faptelor de mai sus, toate lovind de moarte în viaţa trudită a populaţiei româneşti din valea Vişeului, stă aplicarea reformei agrare săvârşită de *Constantinescu-Porcu;* de aceia, nu suflă un cuvânt ziarul *„Viitorul“* despre dezastrul Maramureşenilor în lupta cu Jidanul Groedel.

Dacă în acest proces nu ar fi implicat, compromis şi adânc ruşinat nici un membru al partidului liberal, atunci să fi văzut şi auzit pe ziarul „Viitorul“ vărsând lacrime fierbinţi şi proferând eremiade patriotice!

Iată, domnule cititor, politica perfidă şi hipocrită, aşa cum o dictează unui ziar de partid nevoia de a eşi dintr'o încurcătură, pe care politicianii o socotesc trecătoare.

Pentru ori-care partid politic — în cazul de mai sus am dat un simplu exemplu cu „Viitorul“ — orice nenorocire naţională nu are importanţă dacă partidul isbuteşte să iasă cu faţa curată.

Faţa curată se menţine spălându-se de murdăria proprie prin minciună, prin falşificare, prin calomnie şi dacă se poate prin conspiraţia infamă a tăcerei.

Aceasta este poitica partidelor zise de guvernământ, care promit ţării că o vor ferici.

Dta, domnule cititor ai datoria să-ţi scuturi sufletul prăfuit de minciunile politicianilor şi să-l îndreptezi către mişcarea noastră naţională creştină, ajutând'o din răsputeri. Altfel putrezim în politicianism!

„Infrăţirea Românească“

* Numele jidanului nu-l pomenesc, căci nu merită această onoare. Cine doreşte, sunt la dispoziţie.

*

Din numărul de 1 Ianuarie 1928 al revistei *Weltkampf,* aflăm că în Cehoslovacia antisemitismul se întinde în lumea universitară. Universitatea din Praga, deschizând larg porţile tinerimei studioase din instinctul altruismului aric, s'a pomenit, la Facultatea de medicină în aşa proporţie năpădită de Jidani, în cât în anul 1928 sunt 42% Jidani.

Ospitalitatea cehă faţă de fiii neamului slav, răstignit prin aplicarea marxismului jidovesc în Rusia, a fost utilizată de Iudei, cari s'au dat drept Ruşi persecutaţi, în aşa măsură în cât studenţimea cehă cere cu insistenţă, sgomotos şi energic, măsuri de apărare.

Pornind din acelaşi instinct de conservare naţională, societatea *Socolilor* a cerut revizuirea membrilor spre a exclude dintre ei pe toţi Jidanii, cari s'au furişat acolo sub nume false ca patrioţi de ocazie.

Faptul mai sus relatat nu trebue privit ca un caz izolat, ci pus în legătură cu antisemitismul crescând din România, Ungaria, Polonia şi Rusia, spre a înţelege că în Estul Europei o chestiune de importanţă istorică îşi aşteaptă resolvirea. Până nu se va resolvi, spre asigurarea liniştitei desvoltări *naţionale* a statelor respective, Jidovimea nu poate avea zile tihnite. Mai rămâne de scris în veacul XX. o nouă pagină în istorie, altfel de cum o aşteaptă neamul lui Iuda. Când, cum, ce fel; viitorul va arăta.

*

Am primit la redacţie studiul Dlui Profesor Găvănescu dela Universitatea din Iaşi, întitulat „Chestii filosofice de estetică, etică şi psihologie“. Atragem atenţia tuturor cetitorilor noştri, cari găsesc o plăcere în urmărirea problemelor filosofice, asupre lucrării de mai sus, scrisă clar şi precis cum ne este spiritul latin, cuprinzând lămuriri foarte instructive şi stimulând la cugetare proprie, ceia ce nu este puţin.

Maiorescu spunea la cursurile lui: citiţi dlor ca să vă instruiţi; dar dacă se poate, gândiţi în primul rând. Dl Găvenescu ne face să gândim; pentru acest preţios îndemn, discret dar efectiv, îi aducem mulţumirile noastre.

Fiecare Român cu suflet curat să nu uite a se abona la acestă revistă, care luptă pentru scăparea Neamului de liftele Jidane!